

PERSOONLIJK & VERTROUWELIJK

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Hare Excellentie mevrouw M. Keijzer
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG

Datum : 30 januari 2019
Ons kenmerk : 100008
Uw kenmerk :
Behandeld door : Roy Odekerken
Onderwerp : franchise facily LAW

Excellentie,

Voorop wordt gesteld dat het inrichten van een wettelijk kader omtrent franchise de branche ten goede kan komen. De vraag is of dit wetsvoorstel hieraan zal voldoen. Ik ben van mening dat dit ontkennend moet worden beantwoord.

In de diverse documenten hebben partijen al uitgebreid en op detailniveau stilgestaan op de inhoudelijke onderdelen van de wet. Deze opmerkingen steunen wij volledig. Aanvullend willen wij de navolgende toevoegingen kenbaar maken.

De verplichtingen die nu in de wet zijn opgenomen, rusten zeer bij de franchisegever. De franchisenemer krijgt weliswaar vanuit de wet verplichtingen mee, maar deze staan niet in verhouding tot de verplichtingen voor de franchisegever. De indruk ontstaat daardoor dat de wet is ontworpen gevoed door de berichtgeving dat in een beperkt aantal franchiseconflicten de franchisenemers als slachtoffers moeten worden gezien. Ik wil zeker niet ontkennen dat franchisenemers in sommige gevallen in een mindere positie verkeerden, maar er moet ook niet uit het oog worden verloren dat franchisenemers ondernemers zijn die bewust voor het zelfstandig ondernemersschap hebben gekozen en daarmee risico nemen.

Daarnaast is het ook zo dat franchisenemers verplichtingen jegens de franchisegever moeten kennen om de belangen van een franchisegever en de overige franchisenemers te beschermen. Immers, een franchisenemer kan door zijn gedragingen de franchiseorganisatie – franchisegever en andere franchisenemers – behoorlijk schade bezorgen.

Ik concludeer uit het wetontwerp dat de wetgever dit willen ondervangen in artikel 912. Echter, in de MvT wordt aangegeven dat dit ook in andere bepalingen in de wet gevonden kan worden.

Dit is op zich wel juist, maar dan dringt zich bij mij de vraag op waarom er dan aanvullende wetgeving nodig is. Als men zich al op het standpunt zou willen stellen dat aanvullende wetgeving wenselijk is, dan is het noodzakelijk de verhoudingen tussen franchisegever en franchisenemer in meer evenwicht te brengen. Dit evenwicht ontbreekt in deze wet nu de franchisegever overspoelt wordt door allerlei verplichtingen en de franchisenemer deze verplichtingen niet op zich voelt rusten.

In artikel 914 wordt een standstill periode opgenomen die onevenredig lang is. Dat partijen bewust moeten omgaan met de verplichtingen die over en weer gaan gelden is logisch. Deze afweging moeten professionele partijen zelf maken en iedereen heeft daar voor een andere termijn nodig. Dit echter op te nemen in een standstill periode is vreemd, zeker nu deze ook nog een behoorlijk lang is te noemen. Elke situatie is anders en moet ook als zodanig benaderd worden. Daar past een termijn niet bij.

Daarnaast levert een lange standstill periode nog een ander probleem op. Een franchisegever zal geconfronteerd worden met een stagnatie in de bedrijfsvoering als hij geen aanpassingen mag doorvoeren in een standaard overeenkomst die hij voor zijn organisatie voert. Want stel dat een franchisegever in gesprek is met een kandidaat franchisenemer en andere franchisenemers of de franchiseraad een aanpassing wensen door te voeren, zal dat onmogelijk zijn op grond van de bepaling in de wet en daardoor de ongoing business voor de andere franchisenemers belemmeren.

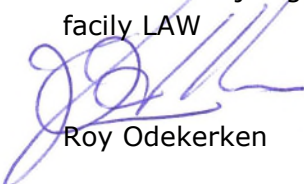
2

Dit wetsvoorstel is ons inziens een inbreuk op het vrije ondernemersschap en zou in deze vorm niet ingevoerd moeten worden.

Daarnaast dringt zich de vraag, welke vraag wel van een andere orde is, op hoe het maken van weer een nieuwe regelgeving zich verhoudt tot de belofte van de overheid het aantal regels terug te dringen.

Vol belangstelling zien wij uit naar de verdere ontwikkelingen aangaande dit wetsvoorstel.

Met vriendelijke groet,
familyLAW

Roy Odekerken